

scriptis collectus invenitur, eo quod Iuvenalis episcopus, cuius hic auctoritas introducitur, post obitum Ieronimi claruit et Martianus imperator, cuius hic mentio inseritur, non Ieronimi sed Iuvenalis contemporaneus invenitur, ut ex hoc manifestum sit non hunc sermonem sed aliud quoddam de transitu beate Marie scriptum reprobasse illustrem virum, quod etiam Gelasius papa¹ inter apocripa reputavit. Qui si forte sermonem hunc tantorum patrum testimoniis fultum vidissent, eorum fidei procul dubio annuissent. Porro si liber ille Cosme, unde in hoc sermone nonnulla sunt excerpta, putatur apocriphus, non ideo tamen sermo ipse repudiandus est, quia, quod excerptum² de apocripho hic est insertum, hoc procul dubio non est apocriphum. Licuit semperque licebit non solum de apocriphis verum etiam de paganorum scripturis tale quid excerpere, quod non sit apocriphum seu paganum. Unde apostolus ad redarguendos Cretenses de quodam pagano poëta³ ipsorum tale posuit testimonium: 'Cretenses semper mendaces, male bestie, ventris pigri'⁴. Neque tamen Pauli epistola propter hoc est repudiata quasi scriptura poëtica vel pagana, quod habet quedam de pagano poëta, maxime cum eadem ipsa veraciter dicta non sint nisi veritatis fonti attribuenda, unde manant omnia vera tam per ora paganorum quam per ora Christianorum. Item exempla Iude apostoli habent quedam de apocrifis sumpta testimonia. Nam quod ait⁵: 'Prophetavit autem de his septimus ab Adam Enoch dicens: Ecce venit dominus in sanctis milibus suis facere iudicium contra omnes, arguere omnes impios' de apocripho libro sumptum est. Proinde primis quidem temporibus a plerisque hec epistula reiciebatur, sed considerata ratione apostolice auctoritatis et manifeste quam continet veritatis meruit inter sacras scripturas reputari. Neque audet quisquam sane mentis hec improbare, maxime quia tale testimonium de apocriphis Iudas assumpsit, quod non apocriphum aut dubium, sed vera luce et lucida esset veritate perspicuum. Similiter nobis arbitrari licet: quia liber Cosme de transitu sancte Marie a quibusdam habitus est apocriphus et putatur esse ille, quem Ieronimus notavit ac papa Gelasius apocrifavit, sermo iste habens inde sumpta testimonia diu est neglectus. Verum nunc auctoritate ipsius

1) I, 492—496.

2) Hs. urspr. 'exerptum', c übergeschrieben.

3) Sprichwörtlich war im Alterthum der bekannte Vers des Epimenides aus Creta: 'Κρητες ἀεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί'; cf. Callimachus, hymn. I, 8.

4) Paulus ad Titum I, 12.

5) Iud. 14.